

[Kristen Amby.]

Administrationen af en saadan Sag, hvor Lovgivningen har givet sin Ret fra sig, saa medfører dette visse forfatningspolitiske Konsekvenser. Hvis det ærede Medlem med sin Udtalelse vil sige — og det vil jeg egentlig gerne vide —, at af den økonomiske Grundlov, hvorunder vi lever, og som efter Regeringens Mening er en Betingelse for, at en Regering overhovedet kan føres forsvarligt her i Landet, bør Oppositionen være Medadministrator, hvad følger saa deraf? Jeg ser, at Formanden for Det radikale Parti nikker. Det interesserer mig i høj Grad, at netop Formanden nikker tilsluttende til den Betragtning, for hvad følger heraf, at man hævder, at den økonomiske Grundlov, hvorunder Landet lever, skal Oppositionen være Medadministrator af? Det medfører noget afgørende politisk, nemlig at man ikke længere har en Regeringsblok og en Oppositionsblok her i Landet. Men jeg har ikke set, at det ærede Medlem eller hans Parti har taget disse Konsekvenser.

Jeg for min Del tror ikke, det vil være heldigt for Landet, for jeg tror, det er heldigt for Landet, at der er en fri Opposition, men saa maa Oppositionen ogsaa have Ret til at frigøre sig for et administrativt Medansvar. Og det ærede Medlem skal paa Landets Vegne ikke være bange for Det konservative Folkeparti. At vi vil kritisere den Administration, som her vil finde Sted, det kan ikke undre nogen, det fr vor forfatningsmæssige Pligt og vor forfatningsmæssige Ret. Men en uhemmet Kritik, der vil være til Skade for Landets Interesser, behøver det ærede Medlem ikke at tro, vil komme fra Det konservative Folkeparti. Jeg synes, det havde klædt det ærede Medlem bedre ikke at insinuere, at dette vilde ske.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: I Anledning af de noget filosofiske Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby skal jeg kun ganske kort gøre den Betragtning gældende — som jeg for øvrigt ogsaa gjorde gældende før —, at Situationen har medført, at man ved et Lovgivningsarbejde gaar længere i Retning

af at give en Minister en Bemyndigelse, end man normalt vilde gøre, og derfor forekommer det mig naturligt og rigtigt, at alle Rigsdagens afgørende Partier har Lejlighed til gennem et Udvalg paa det nøjeste at følge den Administration, der finder Sted. At dette var det rigtige, har vi stadig været enige om herinde; derved blev alle Partierne virkelig holdt orienteret med Hensyn til, hvad der skete. Det, at man er med, udelukker ikke den frie Kritik, men det udelukker den uhemmede Kritik — idet jeg med den uhemmede Kritik mener den Kritik, som kommer frem fra dem, der ikke til Bunds er klar over, hvad det er, der er sket i de forskellige Sager. En saadan Kritik var udelukket fra de Partiers Side, som var med i Valutaudvalget og kunde følge Arbejdet der. Jeg er virkelig i høj Grad bange for, paa hvad Maade vi nu skal mødes med Kritik. Jeg vil minde om den Kritik — som jeg i sin Tid fandt meget uheldig —, der paa et vist Tidspunkt af det ærede Medlem Hr. Prieme blev rejst her i Salen angaaende private Handelsaftaler, en Kritik, som jeg ikke tror det ærede Medlem selv havde siddet i Rigsdagens Valutaudvalg. Det er Foreteelser af den Art, jeg frygter, ikke fordi jeg mener — ikke paa nogen Maade —, at Regeringen dør af den Slags, men fordi jeg mener, at det under visse Forhold kan være uheldigt —, men vi overlever det nok.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Jeg maa desværre konstatere, at det ærede Medlem Hr. Rager nu har haft Ordet — jeg tror fire Gange, og til Stadighed har gentaget sine forblommede Udtalelser. Jeg maa stemple en saadan Debat her i dette høje Ting som utilbørlig. Jeg finder ikke, at man fra dette Tings Talerstol kan fremsætte saadanne Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Rager gør, og jeg maa gentage, at jeg anser en Debat under denne Form for utilbørlig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.